

COMBAT

EDITAT PER UN GRUP DE PATRIOTES CATALANS D'AMERICA, EN DEFENSA DELS PAISOS DE LENGUA CATALANA: PRINCIPAT DE CATALUNYA, I ELS REGNES DE VALENCIA I DE MALLORCA (58.532 Kms.² — 1.804 Municipis — 5.901.000 habitants)

DESEMBRE DEL 1956 - GENER DEL 1957 — PUBLICACIO MENSUAL — NUMEROS 6 i 7

LA VIRILITAT DEL POBLE CATALA

S'ESTAN produint fets molt importants a la nostra terra que cal analitzar objectivament. Davant un aparell de repressió tan sinistre com el franco falangisme, que ha donat proves d'un sadisme tan cruel com l'assassinat de milers de patriotes, entre els quals cal comptar el president màrtir Companys, l'historiador catòlic Rahola, el puríssim patriota Latorre, el virtuós i religiós Carrasco Formiguera i l'empresonament i tortura d'altres milers i milers, ara s'alça aquest poble català, que no ha estat domenyat ni integrat, contra la dictadura i tot el que ella representa.

I amb quina empena i quin coratge! Anotem els fets més sobressortints per a treure'n conseqüències pel futur. Som dels que hem tingut una fe total i absoluta en el poble català i en les seves insubornables qualitats de patriotisme, honradesa, i dignitat. Ara ens ho està demostrant amb escreix, i podem ja vessllumar el triomf total i absolut, contra les forces del mal que en aquest cas no són altres que el de l'avassalladora Castella amb un aparell de govern dirigit des de Madrid, un dels més infectes i sàdics del món, com es demostra al llarg d'aquesta trista i brutal Història d'Espanya.

***

Tres són els fets de violència que s'han produït recentment. Els estudiants universitaris, prenent peu del terrorisme comunista contra Hongria, demanen llibertat pel poble hongarès i pel poble català. Els dies 29, 30 i 31 de novembre es manifesten primer dintre la Universitat i després al carrer; el salvatge governador Acedo Colunga vol impedir-ho mobilitzant nombroses forces de policia, que al pretendre entrar a la Universitat són apallissats pels estudiants. Creient-se un personatge, Acedo arriba a la plaça d'aquest nom i és apedregat pels estudiants; aquest reclamen llibertat de premsa i de propaganda amb crits de "VISCA CATALUNYA" i "MORIN LES DICTADURES", com també crits contra el Governador, la Falange i el SEU cremant els retrats de Franco i de José Antonio. Més de 2.000 estudiants surten al carrer en manifestació i la policia intervé violentament, arrestant-ne més de quaranta, que són empresonats als locals de la "Jefatura", mentre la resta continua la manifestació.

Els dies 5, 6 i 7 de desembre la Universitat continua assetjada per la policia, a l'igual que l'Escola de Medicina a l'Hospital Clínic, l'Escola Industrial i demés centres d'alt ensenyament. A la Universitat, al pati de Dret els estudiants fan mitings demanant la dissolució del SEU i la llibertat dels estudiants empresonats. El 6 organitzen una manifestació que es dirigeix a la "Jefatura Superior de Policia"; la policia ataca i hi ha tres ferits. Els estudiants es refugien a la Universitat i hi ha nous atacs de la força pública amb detencions. El dimecres dia 7 es tanca la Universitat.

La Carta Oberta dels estudiants al Rector de la Universitat de Barcelona, retreu l'informe tan conegut del catedràtic de Madrid Lain Entralgo de darreriss de l'any 1955, i els successos de febrer 1956 amb l'afirmació següent:

"Barcelona és la capital de Catalunya, centre espiritual d'un poble que posseïx una llengua i una cultura pròpies. Paradoxalment, és la nostra la única Universitat del món on no és ensenyat l'idioma del país on radica: la seva tradició i la seva cultura, li són completament alienes."

A notar, que la "Federació Nacional d'Estudiants Catalans" ha establert una molt ferma UNIO SAGRADA amb el Moviment Democràtic Cristià sincronitzant els actes de rebel·lió.

***

El segon fet és prou conegut arreu del món per les agències d'informació (UP; INS; AP etc.). Una gran explosió a la matinalada del 31 de desembre va esmicolar l'estàtua erigida a Barcelona pel franquisme per a commemorar la que ells en diuen la seva

Victòria d'un milió de morts dels seus germans. Aquesta bomba fou col·locada pel "GRUP DE RESISTENCIA DE CATALUNYA", o sia pels patriotes actius que es juguen la vida a cada instant dintre la nostra Pàtria. Les fulles escampades al voltant del moviment diuen ben clar:

"CATALANS! Amb l'acció que ara mateix va a realitzar un dels nostres grups, iniciem la protesta contundent de la joventut contra el règim oprobios que envileix la Pàtria. El nostre acte voldrà dir als nostres germans i al món sencer, que l'ànima que informà a Pau Claris, Bac de Roda, Prat de la Riba, Francesc Macià i tants d'altres, no ha mort encara! En aquesta hora d'afirmació nacional ens adrecem a tots els homes de bona voluntat per demanar llur simpatia i adhesió. A vosaltres, catalans, NOSALTRES, LA JOVENTUT DE CATALUNYA, us invita que aixequem el vostre coratge i secundeu amb la vostra acció la nostra lluita per a l'assoliment de la LLIBERTAT DE CATALUNYA!!"

Aquest segon fet es prou significatiu per comprendre que la joventut catalana està menant una lluita aferrissada contra l'enemic comú exposant la seva vida per la llibertat de la Pàtria. Estem als començaments de l'acció, i veurem com es comporta patriòticament aquesta joventut abrivada i ardent, a la qual rendim la més gran admiració.

***

I el tercer fet també és prou conegut arreu del món, perquè han estat dies de glòria pel poble català que per segona vegada s'enfronta a un sol home contra el desgovern i el nepotisme franquista. Es tracta del boicot als transports públics que d'una manera total el poble de Barcelona ha establert. Els dies 11, 12 i 13 de gener es donaren les consignes i el 14 s'iniciava. La premsa i les Ràdios del món se'n feren ressó. Es produïren xocs i revoltes a les barriades, i els estudiants s'oposaren obertament a la força pública, essent ferits a cops de pedra un inspector de policia i dos guàrdies armats. Es compta amb l'apoi decidit de tots els barcelonins que, aprofinant, com ja feren en 1951, un augment de les tarifes dels transports, protesten públicament contra el règim imposat per la força de les armes. A milers i milers circulen per Barcelona papers amb textos de tota mena a favor del boicot i contra el franquisme. Anotem-ne un de significatiu: "Per què tens d'estar a les fosques quan a Madrid tenen tota la llum que volen?"; un altre: "Deixem de fer l'animal; Fem la vaga general!"

***

La lluita del poble català contra els seus opresors continua més viva que mai; els estudiants, els patriotes amb els Grups de Resistència i el poble en massa està contra Franco i la Falange i reclama la llibertat de Catalunya. Els dies de la tirania estan comptats. Ja es pot preveure el triomf total i absolut; proclamem novament:

CATALUNYA TRIOMFANT
TORNARA A SER RICA I PLENA.
ENDARRERA AQUESTA GENT
TAN UFANA I TAN SUPERBA.

Director: Lluís Alvarez. Administrador: Salvador Villà.—Tacón 16
Havana-Cuba. Preu de l'exemplar 10 centaus.—Un any: 1 peso.